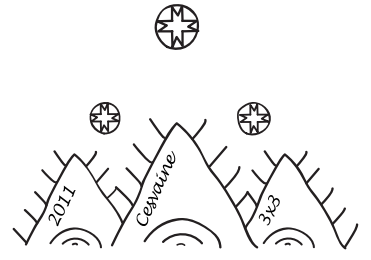

LAIPOTĀJŠ

2

pirmdiena, 4. jūlijs

Drošības sajūta un atbildība, ko katrs sevī nesam

Vakar pēc veiksmīgas ierašanās nometnes teritorijā, naktsmītnu atrašanās un gardām pusdienām (turklāt ar precizitāti minūti minūtē), saulei spīdot, nometnieki gozējās Cesvaines vidusskolas pagalmā, kur Ingus un Egija Krūmiņi atklāja pasaules latviešu ģimeņu saietu 3x3. Pirms trīs gadiem Krūmiņu junioru pāris pievienojās 3x3 padomei ar nolūku kādreiz pašiem rīkot nometni. Ingus atklāšanā atzina: „Grūtais lēmums tika pārdomāts, un tā nu mēs te stāvam!” Ingus ir piedalījies 3x3 nometnēs kopš 1990. gada, sākotnēji kā dalībnieks, vēlāk kā vadītāju palīgs un pasākumu organizators. Egija ar 3x3 tika *saslimdināta* pirms sešiem gadiem, un tālāk šo *slimību* vecāki cenšas nodot arī savam dēliņam. Krūmiņu ģimene saka milzu paldies visiem, kas iesaistījās un palīdzēja nometnes tapšanā. Viņi novēlēja mums katram apzināties, cik lielu mantojumu esam saņēmuši no saviem senčiem, prast to kopt un spēt nodot tālāk. Kā arī aicināja piedomāt, ko mums katram nozīmē mūsu kopīgais identitātes elements – latvietība.

3x3 *māmiņa* Līga Ruperte sacīja, ka ir ļoti priecīga par spēcīgo jauno paaudzi un to, ka

tā ir pārņēmusi nometņu vadīšanu, tuprinot iesākto tradīciju rīkot nometnes. Viņa novēlēja mazajam Gustavam Uko Krūmiņam reiz pārņemt nometnes vadītāja stafetes kociņu no saviem vecākiem. Līga aicināja dalībniekus mazāk pievērst uzmanību tam, ko par mums domā citi, bet novērtēt, cik interesanta ir šī nometne, kādi jauki cilvēki šeit, Cesvainē, sabraukuši, un ko paši varam dot apkārtējiem. Uzsvars liekams uz mijiedarbību starp mācīšanos un pašu veikumu.

Arī 3x3 *supermamma* jeb Inese Krūmiņa atklāšanā sacīja, ka nespējot vien beigt smaidīt. Mudinot trīsreiztrīsniekus piedomāt par šīs nometnes pamattēmu – *tēvu tēvi laipas meta, bērnu bērni laipotāji*. Šajos vārdos iekļauts gan paaudžu konflikts, gan nekur citur neatrodamā drošības sajūta, ko vecāki sniedz bērniem, gan atbildība, ko mēs katrs nesam par to, ko nākotnē nodosim mantojumā. „Stiprs koks, vareni zari un dziļas, dziļas saknes – meklēsim šīs saknes,” mūs visus aicina Inese.

Cesvaines vidusskolas direktors Didzis Baunis pateicās nometnes vadītājiem par šī gada 3x3 vietas izvēli – Cesvaini. Un mazliet pastāstīja par skolas vēsturi – tā dibināta

1919. gada 15. septembrī, tātad dzimusi līdz ar Latvijas neatkarības laiku. Skola līdz pat 2006. gadam atradās Cesvaines pilī, bet pēc uguns nelaimes pilī skolai nācās meklēt jaunu mājvietu. 2007. gada 1. septembrī durvis vēra šīs skolas telpas, un mēs atrodamies mācību iestādē, kāda esot vienīgā Latvijā – pilnīgi no jauna celta skola. Cesvaines novada domes priekšsēdētājs Vilnis Špats sacīja, ka, lai arī mēs katrs nākam no dažādām zemēm, mēs šeit esam pulcējušies, lai koptu mums kopīgo – latviešu kultūru un tradīcijas. Abi cesvainieši vienojās kopīgā domā – iespējams, kādam no mūsu kuplā loka šeit tā iepatiksies, ka reiz te atgriezīsieties un paši kļūsim par cesvainiešiem. Cesvainieši mums novēlēja veiksmīgu nedēļu un lai prombraucot mēs būtu apmierināti ar padarīto, kopā paveikto, redzēto un satikto!

Uz sarkanbaltsarkanā karoga uzvilksanu mastā tika aicināta Kīnu ģimene no Amerikas.

Tā nu mēs iesākām kopīgo darbu un tepat aiz skolas tūlīt pēc atklāšanas devāmies uz koku stādīšanu. Saulīti nomainīja pērkonis un lietūs, bet tas nevienu neapbēdināja, jo – ilgi gaidītā nometne taču beidzot ir sākusies! ●

Ceļā uz kopīgu nedēļu

Laila un Jānis Kirmuškas

Iepazīšanās vakarā nometniekus sagaidīja atraktīvais režisors Juris Jonelis, kurš ieteica par savām ievirzēm izstāstīt īsi, konkrēti un tā, lai ikviens gribētu apmeklēt tieši šo nodarbību. Lai ierobežotu runīgo ieviržu vadītāju radošās izpausmes, palīgā tika ņemts sērkociņš, iegriezamais *vilciņš*, hronometrs un brīnumsvēcīte. Lai dalībnieki spētu gan nosēdēt, gan uztvert notiekošo, Juris pa laikam aicināja izkustēties un izlocīt mēles dažādos pantiņos.

Cesvaines 3x3 piedāvā 15 rīta ievirzes, sākot no etnogrāfiskā vainaga darināšanas līdz pat tīmekļa darināšanai virtuālajā vidē. Ar 17 pēcpusdienas ievirzēm sākas dienas aktīvākā daļa ar deju un kustību, kā arī visādu zinību iegūšanas iespējām par bitēm, lībiešu valodu un ārstniecības augiem.

Pievakarē visi mīļi gaidīti kuplīnāt nometnes kori, kurš vienmēr ir 3x3 saieta noslēguma vakara scenārija lielākais balsts – un jo vairāk dziedātāju, jo balsts stabilāks. Pievakares ieviržu (un tādas ir 10) vadītājiem par dalībnieku apmeklējumu jau izsenis nākas cīnīties ar kopreferāta viesiem. Kopreferāti, kas iepazīšanās vakarā netika prezentēti, piedāvā nometniekiem lielisku iespēju iepazīties ar interesantiem cilvēkiem, noklausīties stāstījumu un piedalīties diskusijā. Uz tiem iepriekš nav jāpiesakās, un pēc intereses var apmeklēt vienu, neapmeklējot pārējos.

Jāsaka, ka 3x3 saiets šoreiz izvērties visnotaļ baudpilns – latviskā virtuvē solija kalorijas neskaitīt, pirts mācībā teicās

Inga Zemdega-Grāpe un Anda Ābele

iepazīstināt ar tādu slotiņu veidošanu, kas līdzsvaro, harmonizē un veicina seksuālo enerģiju. Savukārt, koklēšanas ievirzes vadītājas jau iepazīšanās vakarā sniedza iespēju mazliet vairāk pietuvoties 3x3 būtībai un nesteidzīgā mierā baudīt kokles spēli. Dejas un kustības izvirze visas nedēļas garumā orientēsies uz procesu nevis tikai rezultātu. Sporta ievirzes vadītāji, domājams, ar savu priekšnesumu ir sagādājuši sev milzīgi daudz darba, jo puse zāles sāka kustēties līdzī.

•Papildussamaksaiespējama pirts mācībā, par sudrabu rotkalšanā, par materiāliem ādas apstrādē, skaistumkopšanas līdzekļu darbnīcā, klūdziņu pinumos un ūdens vingrošanā.

•Teorētiskajās ievirzēs nav dalībnieku skaita ierobežojuma.

•Ievirzes *Par un ap bitēm* dalībniekiem jāņem vērā, ka bites kodums var izraisīt alerģisku reakciju.

•Tiem, kas piesakās uz teātra ievirzi, jāturpina teātra apmeklējums arī pievakares ieviržu laikā – teātris notiek katru dienu no 14:30 līdz 19:00.

•1/2x1/2 dalībniekus vecākiem jānodrošina ar cepurītēm, jo ievirze notiks arī brīvā dabā.

•Sākusies gatavošanās *Brīvajam mikrofonam* – par pieteikšanos, muzikālo pavadījumu un citiem jautājumiem vērsties pie Alberta Rokpeļņa, tālr. 26393332. Anketas ir pieejamas pie ēdnīcas jau pirmsdien. ●

Izprast citus caur sevi

Atklāšanas dienā karoga pacelšana tika uzticēta Ķīnu ģimenei no ASV, kuru pārstāvēja Aija un Ēriks Ķīns, viņu trīs bērni Krišs (4,5 gadi), Māra, kura augustā svinēs 3 gadu jubileju, un Audris, kuram 3 mēneši paliks 7. jūlijā. Kopā ar viņiem Aijas mamma Māra Tupese, kas Laipotāju iepazīstināja ar ģimeni un dalījās iespaidos par savu pieredzi 3 x 3 darbā.

Esmu piedalījies gandrīz visos 3x3 saietos, kas notikuši Latvijā. Pirmo reizi nometnes darbā šeit, Latvijā, piedalījos 1991. gadā Engurē. Esmu bijusi arī pašā pirmajā nometnē, kas notika Garezerā. Tā kā esmu skolotāja, tad darba dēļ, diemžēl, nav izdevies piedalīties citās nometnēs ārpus Latvijas.

Kopā ar Līgu Rupertu Latvijā esam bijuši vairākkārt. Esam lasījušas lekcijas gan skolotājiem, gan sociālajiem darbiniekiem, gan studentiem. Tās, galvenokārt, ir psiholoģiska rakstura. Pamatā lekciju tēmas saistās ar atbalsta sniegšanu visdažādākajās dzīves situācijās, kas skar savstarpējās attiecības, ģimeni un bērnu audzināšanu.

3x3 nometnes dalībnieki ir ļoti atsaucīgi. Ir prieks šeit strādāt. Ir klausītāji, kas ievirzes apmeklēt atkārtoti, gadu no gada un visu klausās ar „jaunām ausīm”. Katru reizi saruna izvērsas savādāk, jo laikā no nometnes līdz nometnei daudz kas ģimenes dzīvē ir mainījies. Daži nomainījuši darbu, citiem ģimenē ienācis mazulis. Tās ir lietas, kas ienes zināmas pārmaiņas ikdienas ritmā.”

Meitas Aijas ģimene Latvijā ir bijusi vairākkārt. Laiciņu atpakaļ Aija Latvijā patstāvīgi nodzīvoja 7 gadus. Dzīve viņiem šeit nav sveša. Nometnē gan viņi piedalās pirmo reizi. Tā kā Aijas ģimenē mājās runā latviski, gribējās, lai bērni vairāk iepazītu vietu, kur latviski runā arī uz ielas, veikalos, citās vietās.

“Cesvainē dzīvojam Ozolu ģimenes īpašumā *Divi spilveni*. Jūtamies šeit ļoti labi. Pati pilsēta skaista. Skola, kuras telpās varam strādāt – iespaidīga. Cesvainē esmu bijusi arī iepriekš. Kopš pēdējās viesošanās šeit vērojamas pozitīvas pārmaiņas, kuras nometnes laikā centīšos apskatīt pēc iespējas vairāk. Pagaidām tam nav atlicis laika, jo vēl nedaudz jūtams nogurums pēc garā lidojuma un jāpalīdz arī meitai, jo tikt galā ar trim maziem bērniem un vēl piedalīties interesējošās ievirzēs nemaz tik viegli nav,” saka Māra.

Par 3x3 būtību viņa secina: “Katras nometnes darbā jaušams, kas jauns. Katru reizi savu pieredzi piedāvā kāds jauns lektors. Ir iespēja iegūt jaunas prasmes un zināšanas. Gribētos, lai tā būtu arī turpmāk. Lai cilvēki ir atvērti, lai, pirmkārt, paskatās uz sevi. Uz to, ko viņi gribētu mainīt labvēlīgākā virzienā savā dzīvē un ko varētu dot citiem. Galvenais nākt un piedalīties.”

Valda

Dzimtā puse, tavi dūmi kož acīs – pēc tam es skaidrāk redzu

Pēc televīzijas ziņām saieta vadītāji bijuši aicinājuši Latvijas 3x3 padomes priekšsēdēdi Inesi Krūmiņu dalīties pārdomās par pirmdienas motīvu: „Mums katram dzīve sākas dzimtajā vietā. Kad paaugamies, to atstājam un aizbraucam citur – tālāk vai tuvāk. Atgriežoties viss agrāk lielais šķiet tik mazs, krūzītes vecas... Tomēr nekas nespēj izmainīt pieredzes sajūtu savai dzimtajai vietai. Mūsu dzimtā vieta ir tas, kas mēs esam. Tagad šis nedēļas laikā mēs satiksīm cesvainiešus, iepazīsim viņus un no tā sapratīsim, kādas ir viņu mājas. Aicinu katru padomāt, kādas ir tavas bērnības mājas, vai tajās var atgriezties, un kādas mājas radām saviem bērniem. 3x3 saiets arī ir kā mājas, un šo māju atslēga ir uzrunāt vienam otru ar tu.”

Pēteris Reiters, 17 gadi, no Ventspils:

Cik es sapratu no tā, ko teica Inese, tad bieži vien, aizejot prom no mājām un vēlāk atgriežoties, cilvēks saprot, ka viss tas, kas ir bijis, nu ir mainījies. Vairs nav veco sajūtu. Piemēram, bērnībā tu varēji skraidīt pa veco sētu, bet, aizejot no mājām, cilvēks kļūst pieaudzis. Un atgriežoties mājās pēc gadiem,

tu vairs to nedari, jo esi mainījies, pieaudzis. Es vēl esmu tajos gados, kad izbaudu dzīvi, un man šī sajūta vēl nav atnākusi. Bet gan jau pēc gadiem to sapratīšu.

Krišjānis Sants, 22 gadi, no Rīgas:

Dažreiz ir jāaiztaisa acis, lai sāktu labāk redzēt. Pirmkārt, šī tēma ir uztverama burtiski, mums dūmi sakož acis, mēs izraudamies, un pēc tam skaidrāk redzam. Bet otra, simboliskā nozīme, ko es sapratu – ja mēs aizveram acis, vai mums sāk kost dūmi acīs, mums aktivizējas pārējās maņas. Šis process ir nepatīkams, bet,

lai skaidrāk sāktu redzēt, mums jāiziet cauri sāpīgam procesam. Ja tiec tam cauri, tu sāk skaidrāk redzēt. Pats visu pagājušo gadu pavadīju Briselē, un pēc tur piedzīvotās uzspēlētās cilvēku laipnības man sāka patīkt latviešu nīgrums. Jo tas nīgrums ir patīss. Arī ārzemēs nevienam neinteresē kā tev iet, bet šeit vismaz tev nevienam to nejaūtā, ja neinteresē.

Marisa Andževa, 10 gadi, no Cesvaines:

Manas mājas ir mani radinieki. Pagājušo gadu uz mēnesi biju aizbraukusi uz nometni Stārķos. Man jau beigās ļoti pietrūka mājas, vecāki un māsa. Kad atgriezos, bija prieks, ka esmu atkal atpakaļ savās mājās. Man ir ļoti svarīgi, lai ir labas attiecības ar māsu un vecākiem. Uz viņiem varu paļauties.

Ilgvars Zāraks, 32 gadi, no Rīgas:

Ir tāda ankedote. Viena mazā vabole prasa savam sencim lielajai vabolei: „Tēti, kāpēc mēs mēslos dzīvojam?” Uz to lielā vabole atbild: “Tā ir mūsu dzimtene, dēliņ!” Tas aptuveni attiecas uz mūsdienu situāciju Latvijā. Attiecinu šo teicienu uz izbraucējiem. Tie it kā šķiet vinnētāji, jo pelna lielo naudu ārzemēs, bet viņi aizmirst vienu – viņi zaudē pašu dārgāko – dzimtenes sajūtu. Viņi iemaina to pret naudu, paliek bez savas vietas. ●

Laura un Monta

Aušana, pīnes, dārgumi un burvis

Iejot aušanas un celošanas ievirzē, ir redzama daudzu čaklu roku darbošanās. Gan mazi, gan lieli pin, sien, nostiepj, pagriež, nostiprina dažnedažādas krāsainas pīnes. Ausma Ozola un Inese Krūmiņa māca un palīdz nometniekiem aust rakstainas grāmatzīmes, kaut gan pīnes, kad tās būs gatavas – katrs varēs lietot pēc saviem ieskatiem, piemēram, siet ap roku vai matos. Inese uz tāfeles ir uzzīmējusi tehnisku paraugu, pēc kāda šodienas ievirzē veidojamajai pīnei jāpinas.

Lai vieglāk būtu uzķert tehniku un visu laiku nebūtu jālūkojas uz tāfelē redzamo formulu, Inese dalībniekiem stāsta pīšanas pasaku. Tā labāk paliekot atmiņā nekā uz tāfeles zīmētāis. Ķēniņam pazuduši dārgumi – zelta lādes (dzijas pavedieni), lai tos atrastu, palīgā tiek saukts burvis. Tas zina, ka šī ir ļoti mistiska pazušana (dzijas pavediens ir iekļūdis starp pārējiem astoņiem pavedieniem), tādēļ to tik vienkārši nevarēs atrast. Tā kā lāde ir noburta, tā jāmeklē citviet nekā pazuda, tāpēc burvis ņem talkā stārķi

(rādītājpirkstu un īkšķi), kurš starp divām istabām (dzijas pavedieniem) atrod lādi un izvilk to dienas gaismā. Un pazušana un meklēšana sākas no jauna!

Ievirzes dalībniece Julģi Stalte man pastāstīja, ka pakāpeniski apgūst dažādas piņu tehnikas, lai vēlāk varētu ķerties klāt lielākiem darbiem. Esot svarīgi sākt ar vienkāršākajām tehnikām, lai pārietu uz sarežģītāku pinumu un saprastu tehnikas attīstību. Vai kādreiz Julģi jau ir iemēģinājusi roku šajā arodā? Kā nu ne – savas meitiņas Lelū matos! Arī šodien uzpītās pīnes noderēs ne tikai kā grāmatzīmes, bet palīdzēs arī Lelū matu siešanai. Arī Mārītiņš Auziņš nav pirmo reizi ar pīpi uz jumta – esot mācījies aust jau Turaidā bērnudārzā. Tieši tādēļ, ka viņam tik labi tas padevies, pieteicies uz aušanas nodarbībām nometnē. Laurai Hofmanei no Jelgavas skolā patik radošās stundas, tādēļ pieteikusies uz šo ievirzi. Iesākta skaista pīne, taču meitene vēl nezina, vai izmantos krāsaino darinājumu kā grāmatzīmi vai ko citu, iespējams – tā būs dāvana. ●

Monta

Ausma Ozola ierāda aušanas prasmi jaunajai dalībniecei

DANČU ZIŅAS

Vakarnakt visus dancot gribētājus skolas zālē līdz diviem naktī priecēja Ilga Reizniece, Andris Davidonis un Kārlis Briedis. Noslēdzošā deļa bija *zaglis*, un – klūt par uzvarētāju šajā deļā ir lielumiels gods. Kā pirmie šīs 3x3 zagļa uzvarētāji bija Alberts Rokpelnis un Mētra Krūmiņa, lai gan ar Albertu spraigi cīnījās arī Reinis Skurulis. Kurš uzvarēs šonakt? ●

Monta

STATISTIKA PAR DALĪBNIEKIEM

Kopā – 303	Krievija – 6
Vietējie – 54	ASV – 14
	Beiruta – 3
Sievietes – 174	Vācija – 5
Vīrieši – 129	Zviedrija – 4
	Norvēģija – 3
No Latvijas – 238	Kanāda – 1
No ārzemēm :	Austrālija – 1
Tadžikistāna – 6	Luksemburga – 1

INFO ZIŅAS

Infocentrā darbu uzsācis **atrasto matu stūrītis**. Ja esi ko pazaudējis vai atradis, nāc ciemos!

Ja savā ceļā satiec lielu **makulatūru**, nes to Lailai un Jānim Kirmuškā.

Zole iesācējiem šovakar kopā ar Kārli Krūmiņu! Nāc un iemācies, jo zoles turnīrs jau ritvakar!

Pasūtītos kreklus var saņemt infocentrā līdz rītdienas vakariņām!

8.45 no stāvlaukuma starp internātskolu un internātu atiet oranžs autobuss **uz skolu**. **18.40 no skolas** uz internātiem; **18.55** atpakaļ no stāvlaukuma **uz skolu**.

Liftu bez vajadzības nelietot!

Piesakies ģimenes stafetēm! Komandā nepieciešami 10 cilvēki – 5 bērni (ne jaunāki par 4 gadiem) un 5 pieaugušie. Piesakoties, jānorāda komandas nosaukums, dalībnieku vārds, uzvārds un vecums. Ģimeņu stafetes notiks otrdien, 5. jūlijā plkst. 19.45 hallē.

DIENASKĀRTĪBA

Otrdiena, 5. jūlijs

Es nāku no savām mājām.
No savas ģimenes.

8.00 – 9.00	Celšanās, rīta rosme
9.00 – 9.30	Brokastis
9.40 – 10.10	3x3 TV ziņas
10.15 – 12.45	Rīta ievirzes
13.00 – 14.30	Pusdienlaiks
14.30 – 17.00	Pēcpusdienas ievirzes
17.15 – 19.00	Kopreferāts (dzejniece Anda Līce), pirmsvakariņu ievirzes
19.00 – 20.00	Vakariņas
20.15 – 21.15	Sports ģimenēm
21.15 – 21.30	Vakara pasaciņa mazajiem
21.30 – 22.30	Cesvaines mūzikas skolas bērnu koncerts
	Rasmas Lielmanes un Venta Zilberta koncerts
22.30 –	Nīkšana, danči, zoles turnīrs, nakts viesis – Rasma Lielmane un Ventis Zilberts

➔ Vingrošana māmiņām

Vingrošana māmiņām no otrdienas maina tikšanās vietu. Rūta jūs gaidīs 07.45 pie dzeltenajām kopmītnēm.

Cesvainieši 3 x 3 saietā

Nometnes darbs ir sācies. Kāda bija gatavošanās un kā cesvainieši iesaistījušies tās organizēšanā? Uz sarunu aicināju **Sarmu Kurmi**, kas ir nometnes koordinatore Cesvainē.

“Cesvaine kā 3 x 3 saietā tika izraudzīta jau pagājušā gadā. Mālpils nometnes darbā iesaistījās cesvainiete Ausma Ozola. Viņa arī bija tā, kas vairāk pastāstīja par nometni, par aktivitātēm tajā un to īpašo atmosfēru, kas tajā valda. Iepriekš par 3 x 3 biju dzirdējusi, sekojusi līdzi tam, kurā Latvijas vietā tā notiek katru gadu, kādas ievirzes un pasākumu programma tiek piedāvāta. Vēlme piedalīties kādā no iepriekšējām nometnēm bijusi arī pašai, bet kaut kā to realizēt neizdevās. Kaut kā vienmēr pietrūka uzņēmības. Kad mani uzrunāja kļūt par koordinatori Cesvaines nometnei, piekritu un to nenožēloju. Lai

nometnes darbs sekmīgi noritētu, bija vajadzīgs cilvēks, kas labi pārzinātu situāciju uz vietas un vadītu saimniecisko darbu. Esmu dzimusi un augusi Cesvaines pusē. Arī viss darba mūžs līdz šim pagājis Cesvaines vidusskolā.

Nometnes darbs ir sācies, un jau šobrīd pavisam droši varu teikt, – esmu apmierināta un gandarīta, jo, neskatoties uz lielo spriedzi atklāšanas dienā, esmu guvusi daudz pozitīvu emociju un pārliecinājusies, ka iepriekš dzirdētais ir patiesība – 3 x 3 saiets ir īpašs un tā dalībnieki ir cilvēki, kuri tik daudz nepievērš uzmanību cilvēka ārējai personībai, cik viņa iekšējai pasaulei. Tam, ko viņš var

dot citiem. Visi dzīvo kā viena liela saime jeb ģimene, kurā ir labestība un radošais gars, kas palīdzējis mūsu senčiem izdzīvot cauri gadsimtiem.

Organizatoriskais darbs veicās ļoti labi, jo visur jutu cesvainiešu atsaucību un ieinteresētību notiekošajā. Vislielākais paldies saviem kolēģiem vidusskolā. Gandrīz visas klašu telpas tiek izmantotas ieviržu nodarbībām. Tāpat liela atsaucībai jūtama no vietējiem uzņēmumiem un iestādēm. Paldies Inārai Puķītei, jo metālkalšanas nodarbības notiek viņas vadītājā uzņēmumā, kultūras nams nometnes dalībniekiem atvērts vai visu diennakti, Cesvaines internātpamastkola savos internātos ir izmitinājusi lielāko daļu nometnes dalībnieku. Naktsmitnēm tiek izmantotas arī viesu mājas- Līgas un Jāņa „Rozītes”, Ozolu ģimenes „Divi spilveni”, kā arī Anitas un Arvīda Greidiņu viesu māja „Pie sievasmātes”. Vēl paldies Jurim Graudiņam, Inese Ārei par piedāvātajām naktsmitnēm. Liela slodze, neapšaubāmi, ir skolas tehniskajiem darbiniekiem. Liels prieks par Cesvaines jauniešiem, kas ar lielu entuziasmu iesaistījušies nometnes darbā. Strādāt gribētāju izrādījies vairāk nekā nepieciešams, un viņi gatavi darīt jebkuru darbu.

Domāju, ka mēs, cesvainieši, varam būt gandarīti, ka varam iejuties 3 x 3 notikumu virpulī, – darboties pašiem un palīdzēt Cesvaini iepazīt nometnes viesiem. Parādīt visu to labo, skaisto, kas mums ir. Ir iegūti jauni draugi, vairāk uzzināts par vietām, no kurienes nāk nometnes dalībnieki. Paldies Krūmiņu ģimenei par doto iespēju. Viņi ir fantastiski!

Mans vēlējums saietā dalībniekiem – baudiet to, ko piedāvājam. Ekskursija, kas būs trešdien, iepazīstinās ar Cesvaines ievērojamākajām un skaistākajām vietām un darbīgajiem cilvēkiem. Izjūti to īpašo auru, kas jūtama pili.

Tveriet, redziet, ieraugiet!” ●

Valda

VAKARA DARBI

Sadziedam, sadancojam

Svētdienas vakarā, kad visi galvenie darbi – gulvietas atrašana, apkārtnes iepazīšana, pierkastišanās pie ievirzēm – bija veikti, pienāca laiks jestrām vakaram kopā ar māsām Dimantām. Nometniekiem bija iespēja pirmoreiz ieraudzīt brīnišķīgās Cesvaines Kultūras nama telpas, kur ik vakaru notiks saietā svarīgākā daļa – nīkšana, kā arī kārtīgi izdziedāties.

Māsas Dimantas gan diemžēl nebija trīs, bet tikai divas, toties trešās māsas prombūtni lieliski kompensēja mūsu Dimantu draugi ar dažādiem mūzikas instrumentiem. Laima Dimanta spēlēja vijoli, Katrīna Dimanta čellu, Ernests Medenis spēlēja varģānu, kokli un dūdas (no *post folk* grupas no *DER*), Līna Sakārne priecēja ar kokli un tamburīnu (no folkloras kopas *Kokle*) un Rolands Zelčs ar akordeonu (no Rīgas danču kluba). Laima un Katrīna kopā ar mūsu Alisi muzicēja jau kopš bērnības, agrāk spēlējušas un dziedājušas ģimenes folkloras kopā *Austra* Baldonē. Kad izaugušas un pārcēlušās uz Rīgu, māsas pievienojušās folkloras kopai *Kokle*.

Jaunie mūziķi šādā un citādā kompānijā sastopami Rīgas vienīgajā folkklubā *Ala*, Vecrīgā, Smiļņu ielā 16, kur notiek gan daču, gan folkloras vakari. ●

Laura

Mīļši baltie! Siliņš Cesvainē

Labas dienas!

Kas nu par „dienām”! Pulkstenis rāda septiņi no rīta, un priekš manis tas ir pats nakts melnums. Kā rēgs man pa sapņiem rādījās Bitinieku Laura stāvam uz laipas un ļļaujām, ka raksts jāiesniedz līdz plkst. 10. Kā viens mazs radījums var būt tik nešpetns!? Cilvēkam kaut kad ir jāguļ ar. Viņas mamma bija daudz saprotošāka un dzeltenās preses pārstāvjiem atļāva iesniegt rakstus pēcpusdienā. Bez tam ir tik grūti rakstīt dzeltenās preses ziņas uz balta papīra.

Man bija uzdots rakstīt par pirmo nīkšanas nakti, kas sākās katastrofāli un beidzās ar „tā nekā” labi pēc pusnakts. Vadība bija paredzējusi, ka pēc sadziedāšanās ar māsām Dimantām ļaudis bariem skries klausīties Siliņu,

kas, protams, nenotika. Atnāca galvenokārt piedzīvojušie nīcēji ar pāris ziņkārīgajiem, viņu starpā vienu gruzīnu, kas nesaprata no maniem jociņiem ne ī ne bē, un cesvainieti Vitu ar ģitāri. Pēdējā piedeva nīkšanai zināmu klasi. Pie durvīm stāvēja divi policisti un to pašu mazo bariņu nelaida ārā. Vai tas bija vadības nopelns vai pašu policistu iniciatīva, es nezīnu, bet paldies viņiem! Kas vēl?

Es par nakts notikumiem došu vārdu Dainai Kuplei – Kleopatrai, jo man nav pašam par sevi nekā labs ko sacīt, un neko sliktu es arī negribu teikt. Daina vienā nometnē spēlēja pie manis sieviešu kārtas suni, vārdā Kleopatra. Toreiz es biju režisors un producents. Jā, tā paitēt tā pasaules godība.

Tagad atļaujiet ar Jums dalīties dažās pārdomās. Mans nometnes sākuma punkts bija Dailes teātris. Sākotnējo pavasarīgo noskaņojumu iztraucēja izsniegtā ūdens pudele visai nedēļai, kas man lika šaubīties, vai mēs ar Cesvaini būsim uz „tu”. Vēl tika iedots ieviržu saraksts, nedēļas plāns, sarkana dziesmu lapīņa ar galda un vakara dziesmām, par Daugavas malu nedalamību un kaut kas par slinkošanu un pūšanu. Un, protams, avīzes pirmais numurs – *Laipotājs*. Ko tas nozīmē? Ka mēs nesam taisnā ceļā gājēji, bet mēs laipojam? Es ceru, ka nē.

Pēc apstāšanās pie *Raibā suņa* esam Cesvainē. Bez kartes jutāmiem mazliet pazuduši.

Beidzot pie vietas. Guļamtelas ir lieliskas. Vienīgais iebildums – viriešu tualete no manas dzīves vietas atrodas koridora galā kautkur pie Igaunijas robežas, bet sieviešu tualete tieši pie durvīm. Es šo lietu esmu atrisinājis, iegādājoties sev galvas lakatu. Ja būs vajadzīgs, krāsošu arī lūpas.

Līdz rītdienai! ●

Uldis

Zīmējums – Uldis Kleopatras skatījumā

SIRSNĪGA SARUNA

Kleopatras pirmā nakts

Daina: Vārnas ķerc. Suņi rej. Migla tin Cesvaini agrajā rīta stundā – nez kāds laiks būs otrajā nometnes dienā? G. Eniņa *Laika zīmes* tagad derētu pārļapot. Vakar jau kokus laistījām īsi pirms lietus.

Kleopatra: Kādas vēl laika zīmes? 3x3 visi laiki labi, ka tik laipu zem kājām var sajūst.

D.: Tieši 15 minūtes kājām jālaipo no nakstmītnes līdz azaida galdam. Rīta gaiss ar saviem spirtajiem pirkstiem masēja seju – miegs pazuda kā nebijis.

K.: Es jau domāju, ka mēs pirmās laipotājas, bet nekā – pie skolas jaunās māmiņas ar sičiem mundri vingro. Īsta pamošanās ievirze!

D.: Pirmā sapazišanās diena garām. Nu tik aši apgūt daudzveidīgās ievirzes. Izvēle plaša. Vēl iepazīšanās vakars nebij beidzies, ka Tu jau starp parakstu galdiem laipoji.

K.: Man jau pēc titula pienākas visur būt pirmāi. Kādas ievirzes apmeklēt zināmam jābūt jau mājās. Ko tad tur daudz klausīties un pazīties viena sērkokciņa liesmas garumā. Tāpat skaidrs, ka jaunavas vainadzīņa pišana jau garām, elpo pareizi vai neelpo.

D.: Likās gan, ka ieviržu vadītāji lieliski tika galā ar liesmas garuma prezentāciju. Man vismaz viss bija skaidrs.

K.: Nu nezīnu, nezīnu – kas tur var būt skaidrs, ja viens neko nerunās, bet tikai kals, cits runās bez apstājas, bet tikai ļļāvā, jo muzejā vis’ esot tikai eksponāts bez numura. Ja nu vienīgi skaidrs, ka ar kultūru būs švaki, jo ievirzes vairāk notiks skolā, nevis kultūras namā. Iznemot nīkšanas vakarus – naktis.

D.: Jauki. Tur vismaz kultūras netrūks! Jo politikas jau tā pietiek. Arī te netiksim no tās vaļā, par to gādāšot KNAB tautiete.

K.: Tad jau nav daudz ko te pārrunāt, kas ko dzirdēja un kā saprata. Labāk pastāstīšu tiem, kas gulēt aizgāja kā nīkšanā gāja.

D.: Kas guļ, tas negrēko. Krāj spēkus nometnes ievirzēm.

K.: Nu, bet par to grēkošanu tieši bija runa: kā grēkot / ar ko grēkot / un vai vispār grēkot.

Siliņuldis sākumā mēģināja klātnācējus pārtaisīt par austrāliešiem, kuri esot ļoti kulturāli: katreiz, kad savajagas uz ķemertiņu, nevis laipo uz attiecīgo vietu, bet pirms paspiez roku sievas labākajam draugam (ja nu daudz to draugu, var arī neuzspēt aizļaipt).

Tad vēl kārtīgā latviešu nīkšanā sāka *bladī-bladī* valodā runāt. Ne nu es uz to Austrāliju laipošu, nekā. Kam man mācīties *Bloody Bastard* runas pasniegšanas nianses?

D.: Man gan bija interesanti. Starp dziedāšanu Siliņuldis pievērsās senlatvietēm un viņu vainadzīņiem. Neizpratisi pagātni – uz gaišu nākotni neceri!

K.: Kāda nākotne! Uldis izpētījis, ka Senlatvietis 20% savu vainadzīņu atdeva zaļajām lidaciņām, 40% pat tām netika, bet noslika ezerā. 10% vainadzīņu aiznesa vanagi un tikai 10% pārpalikušie tika puīšiem. Un tad vēl brīnās par smago demogrāfisko situāciju mūsu Latvijā. Kādas mātes, tādas meitas: pašas ļļauj ne tikai vienu ļļavu un negrib tur vainagus zaudēt. Zagties arī nedodas, bet savā vietā iesmērē tās vecās un brāķētās. Uldis

gan saka, ka labi nozagts ir tik pat kā pirkt (ar visām no tā izrietošām sekām, kā, piemēram, garantija un derīguma termiņš).

D.: Beidz taču tās pamācības latvietes mīlēšanā. Uldaprāt, tāpat neviens nezina, kad mīlestība sākas, bet visi zina, kad tā beidzas!

K.: Ko tad viņš tur daudz, ar kājām gaisā dzīvojot, var zināt? Kad atbrauc uz 3x3 Latvijā un nokļūst normālā vertikālē, no tās nepareizās mīlēšanās visu gadu paliek dulls. Pats gribēja iejusties senlatvietes lomā, gan zaļu lakatu ap sirmo galvu sēja, gan acis bolija, gan muti šķobija uz puīšu pusi.

D.: Tu nekā no kulturālās folkloras nesaproti!

K.: Labi vien ir. Neko jau arī nedabūja. Vietējais policists neapjuka un visi vakaru zināja, ka nīkšanas telpa strikti jāsarģā. Stāvēja durvis kā klīnts, acis nemirkšķināja un pie Ulda vairāk klāt nelaida. Drošs paliek drošs.

D.: Nu jau gan. Tu tik par to Uldi! Nīkšanā dziesmas arī tika godā celtas gan par liepām, kur tiek mati zaudēti (labi, ka ne vainadzīņi), gan par dritvaikociņiem, gan kā slaidi ligojot nenošaut garām. Un kur vēl var ar īstu gruzīni uzdancot!

K.: Kad nu Uldim tā pārgērbšanās nepalīdzēja, un pēc plkst. 02:00 vārda dienas sveicēji nekādu dāvināšans prieku neizrādīja, Uldnīkšanas vakars gāja uz galu.

D.: Es ar devos pie miera. Vēl jau dančos gan zagļus ķēra, bet nāca jauna diena un jāspēj izļaipt izvēlētās ievirzes, lai vakarā var nikt. ●

Redakcija:

Laura Bitiniece
Monta Bitiniece
Ieva Ploriņa
Līga Luste

Uldis Siliņš
Valda Kļaviņa
Gundega Kalendra

Mīļie nometnieki un cesvainieši!

Ar prieku publicēsim jūsu vērojumus, stāstus, jokus un bildes. Rakstiet un nāciet ciemos uz *Laipotāja* redakciju skolā, 2.stāvā. Tālr. 28879068